

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudkyně JUDr. Ing. Venduly Sochorové a soudce Mgr. Karla Černína, Ph.D. ve věci

žalobce: **O. Ch.**
zastoupený advokátem Mgr. Karlem Borkovcem
sídlem Masarykova 31, Brno

proti
žalované: **Masarykova univerzita**
sídlem Žerotínovo náměstí 617/9, Brno

o žalobě proti rozhodnutí rektora Masarykovy univerzity ze dne 6. 9. 2018, č. j. MU-PS/9279/2018/69470/LF a ze dne 22. 10. 2018, č. j. MU-PS/11797/2018/69470/LF

takto:

- I. Připouští se změna žaloby – rozšíření o přezkum nového rozhodnutí rektora Masarykovy univerzity ze dne 22. 10. 2018, č. j. MU-PS/11797/2018/69470/LF.
- II. Žaloba se zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou ze dne 23. 10. 2018 domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí rektora Masarykovy univerzity ze dne 6. 9. 2018. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí děkana Lékařské fakulty Masarykovy univerzity ze dne

1. 8. 2018, č. j. MU-PS/8434/2018/69470/LF, a současně bylo toto rozhodnutí potvrzeno. Rozhodnutím děkana došlo na základě § 58 odst. 3 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „ZVŠ“) k vyměření poplatku za delší studium ve výši 36 000 Kč pro období 9. 7. 2018 do 8. 1. 2019. Podáním ze dne 25. 11. 2018 žalobce žádal, aby soud připustil rozšíření žaloby o nové odvolací rozhodnutí rektora žalované, které bylo vydáno po podání žaloby, dne 22. 10. 2018, č. j. MU-PS/11797/2018/69470/LF. Tímto novým odvolacím rozhodnutím bylo výrokem I. prvostupňové rozhodnutí děkana potvrzeno a výrokem II. stanovený poplatek za studium snížen na 12 000 Kč z důvodu zohlednění nově vzniklých okolností, a sice zanechání studia žalobcem ke dni 12. 9. 2018. Protože byly splněny podmínky pro připuštění navrhované změny žaloby (její rozšíření), soud výrokem pod bodem I. tohoto rozsudku tuto změnu připustil (§ 95 o.s.ř., ve spojení s ust. § 64 s.ř.s.),

II. Obsah žaloby

2. Žalobce napadá citovaná rozhodnutí, neboť je považuje za nezákonná, nedůvodná a nepřezkoumatelná pro nedostatek odůvodnění, a to ve vztahu ke způsobu určení splatnosti poplatku i vzniku poplatkové povinnosti. Namítá, že doposud nezačal studovat v deklarovaném bakalářském programu. Tvrdí, že podzimní semestr je na Lékařské fakultě MU zahájen až 17. 9. 2018 (nikoliv 9. 7. 2018, jak je mylně uvedeno v rozhodnutí o vyměření poplatku). Vzhledem k tomu má za to, že mu poplatková povinnost ke dni rozhodnutí o vyměření poplatku 1. 8. 2018 ještě nevznikla. Studium tedy nebylo ke dni vydání rozhodnutí o vyměření poplatku zahájeno a žalobce ještě před jeho zahájením studium ukončil, a to právě z důvodu vydání rozhodnutí o vyměření poplatku.

III. Vyjádření žalované

3. Žalovaná ve svém vyjádření konstatovala, že žalobce byl dne 25. 6. 2018 přijat ke studiu v bakalářském studijním oboru Radiologický asistent, tím mu dle ZVŠ vzniklo právo na zápis do studia, což žalobce učinil dne 9. 7. 2018 a stal se studentem. Vysoká škola stanoví poplatek za studium, pokud student studuje déle než je standardní doba studia zvětšená o jeden rok, a to za každých započatých 6 měsíců studia. Do této doby se započítávají i doby všech předchozích řádně neukončených studií. Proto byl žalobci s ohledem na jeho 12 neúspěšných studií na MU a 4 na VUT v Brně stanoven poplatek ve výši 36 000 Kč. Odvolání požadující snížení poplatku podané ze sociálních a zdravotních důvodů bylo zamítnuto. Dne 7. 9. 2018 byl žalobce přijat ke studiu v magisterském studijním programu Všeobecné lékařství a dne 12. 9. 2018 se do něj zapsal. Z tohoto důvodu následně dne 13. 9. 2018 ukončil studium v bakalářském oboru Radiologický asistent. Na základě znovu podané žádosti o snížení poplatku z důvodu zanechání studia pak žalovaná původně vyměřený poplatek v poměru odpovídajícímu “odstudované době” rozhodnutím ze dne 22. 10. 2018 snížila na 12 000 Kč.
4. Závěrem žalovaná shrnula, že skutečnost, že v době mezi zápisem ke studiu a zanecháním studia neprobíhala výuka, není pro posouzení zákonnosti stanovení poplatku relevantní. Zároveň připustila vědomost o majetkových poměrech žalobce a o skutečnosti, že poplatková povinnost nebude pravděpodobně splněna. Dle zákona je však povinna poplatek za studium vyměřit a při posuzování žádosti o jeho snížení postupovat při správním uvážení dle pravidel, která uplatňuje i pro ostatní studenty. Navrhla tedy žalobu pro nedůvodnost zamítnout.

IV. Posouzení věci krajským soudem

5. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
6. Podle § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Vzhledem k tomu, že žalobce v podané žalobě uplatnil námitku nepřezkoumatelnosti a nesrozumitelnosti rozhodnutí týkající se určení splatnosti a vzniku poplatkové povinnosti, soud se nejprve zabýval otázkou, zda je napadené rozhodnutí žalovaného způsobilé soudního přezkumu. Případná nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí (ať už pro jeho nesrozumitelnost či pro nedostatek důvodů) by totiž byla vadou natolik závažnou, k níž je soud povinen přihlížet z úřední povinnosti (*ex offio*) a pro kterou by muselo být rozhodnutí žalovaného zrušeno dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002-35).
8. Zdejší soud konstatuje, že napadená rozhodnutí nelze považovat za nepřezkoumatelná. Žalovaná vycházela z informací vedených ve vnitřním informačním systému a z evidence matriky studentů. Nemá přitom prostor k žádné další vlastní úvaze a vychází pouze ze zákonem stanovených pravidel a z ustanovení Statutu Masarykovy univerzity (ve znění účinném v době vydání napadených rozhodnutí, tj. znění od 17. 11. 2016 do 30. 6. 2019). Rozhodnutí jednoznačně uvádí, z jakých důvodů muselo být přistoupeno k vyměření poplatku a na základě jakých ustanovení tak bylo učiněno. V rozhodnutí o vyměření poplatku jsou jasně uvedeny všechny relevantní skutkové okolnosti dané věci (předchozí doba neúspěšných studií, zápis do aktuálního studia, atd.). Z odůvodnění tohoto rozhodnutí je možno seznat, jakými úvahami byla univerzita ve své rozhodovací činnosti vedena, jakými skutečnostmi se zabývala a jaké konkrétní důvody ji vedly k vyslovení závěrů obsažených v rozhodnutí (zápočet předchozí doby neúspěšných studií do aktuálního studia, započatého dne 9. 7. 2018, k němuž vznikla poplatková povinnost za dalších započatých 6 měsíců). Odůvodnění rozhodnutí v předmětné věci je tak dostatečné, jelikož univerzita nemá možnost se odchýlit od zákonného rámce a vymezení, které jasně určuje, kdy musí dojít k vyměření poplatku spojeného se studiem (vznik poplatkové povinnosti). Rovněž splatnost poplatku min. 90 dnů od vydání rozhodnutí je stanovena přímo zákonem. Není zde prostor pro rozsáhlé odůvodnění, které by v projednávané věci ztrácelo smysl s ohledem na zákon, vnitřní předpisy, zavedenou praxi a judikaturu v obdobných případech. Rovněž z napadených odvolacích rozhodnutí jsou patrné závěry, které žalovaná ve vztahu k uplatněným námitkám žalobce v odvolání zaujala a na základě jakých konkrétních skutečností k nim dospěla. Nejprve neshledala, že by sociální a zdravotní důvody s přihlédnutím k celkem 14 započatým a doposud řádně neukončeným studiím a k aktuálnímu dluhu žalobce na poplatcích za studium ve výši 281 798 Kč byly způsobilé odůvodnit prominutí či snížení poplatku. Takovou způsobilou skutečností však poté shledala v novém rozhodnutí v zanechání studia žalobcem ke dni 12. 9. 2018 a

vyměřený poplatek s ohledem na část odstudované doby dodatečně snížila. Soud tak námitku nepřezkoumatelnosti považuje za nedůvodnou.

9. Předmětem sporu v dané věci je otázka, kdy vzniká studentovi poplatková povinnost za překročení standardní doby studia. Tedy zda mohla vzniknout, ačkoliv ještě nedošlo k zahájení výuky (žalobce prakticky nezačal studovat) a studium před začátkem výuky ukončil.
10. Ze správního spisu vyplývají následující rozhodné skutkové okolnosti. Dne 25. 6. 2018 byl žalobce přijat k prezenčnímu studiu v bakalářském studijním programu Specializace ve zdravotnictví, studijní obor Radiologický asistent, jehož standardní doba studia je 3 roky, a dne 9. 7. 2018 se k tomuto studiu v akademickém roce 2018/2019 zapsal. Žalobce již dříve studoval v řadě studijních programů, specifikovaných v rozhodnutí o vyměření poplatku, z nichž žádný řádně neukončil (o tom není mezi stranami sporu). Doba těchto studií ukončených jinak než řádně činí 5 461 dní, tu je nutné započíst do celkové doby studia. V aktuálním bakalářském studiu tak tato doba přesáhla standardní dobu studia zvětšenou o jeden rok (tedy přesáhla 4 roky) o 4 001 dnů. Rovněž o tom není mezi stranami sporu. Napadeným rozhodnutím ze dne 1. 8. 2018 byl na základě ust. § 58 odst. 3 ZVŠ a části třetí Přílohy č. 2 Statutu MU žalobci vyměřen poplatek za studium ve výši 36 000 Kč za dalších započatých šest měsíců. Dne 13. 9. 2018 žalobce na vlastní žádost zanechal studia oboru Radiologický asistent s odůvodněním, že byl přijat na Všeobecné lékařství, což si více přál, a nezbyl by mu čas na obě studia.
11. Podle § 58 odst. 3 ZVŠ platí, že *„Studuje-li student ve studijním programu déle, než je standardní doba studia zvětšená o jeden rok v bakalářském nebo magisterském studijním programu, stanoví mu veřejná vysoká škola poplatek za studium, který činí za každých dalších započatých šest měsíců studia nejméně jedenapůlnásobek základu; do doby studia se započtou též doby všech předchozích studií v bakalářských a magisterských studijních programech, které byly ukončeny jinak než řádně podle § 45 odst. 3 nebo § 46 odst. 3, nejde-li o předchozí studium, po jehož ukončení student řádně ukončil studijní program stejného typu. Období, ve kterém student studoval v takovýchto studijních programech, nebo v takovýchto studijních programech a v aktuálním studijním programu souběžně, se do doby studia započítávají pouze jednou. Od celkové doby studia vypočtené podle tohoto odstavce se však nejdříve odečte uznaná doba rodičovství.“*
12. Dle § 58 odst. 5 věta druhá ZVŠ platí, že *„Pravidla pro stanovení výše, formu placení a splatnost poplatků určí statut veřejné vysoké školy.“* Dle odst. 7 pak *„Rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem podle odstavce 3 se vydává alespoň 90 dnů před splatností poplatku. Rektor může v rámci rozhodování o odvolání proti rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem vyměřený poplatek snížit, prominout nebo odložit termín jeho splatnosti s přihlédnutím zejména ke studijním výsledkům a sociální situaci studenta podle zásad uvedených ve statutu veřejné vysoké školy.“*
13. Stanovení výše jednotlivých poplatků spojených se studiem náleží do samosprávné působnosti veřejné vysoké školy [ve smyslu § 6 odst. 1 písm. m) ZVŠ]. Podle § 17 odst. 2 písm. f) ZVŠ statut veřejné vysoké školy obsahuje zejména ustanovení o poplatcích spojených se studiem. Statut veřejné vysoké školy je v souladu s § 17 odst. 1 ZVŠ vnitřním předpisem veřejné vysoké školy.

14. Žalovaná na základě příslušných zákonných ustanovení zakotvila výši poplatků včetně poplatku za prodlouženou dobu studia do svého statutu. Dle článku 29 odst. 1 Statutu Masarykovy univerzity (žalované) ve znění účinném od 17. 11. 2016 do 30. 6. 2019, tj. v období vydání rozhodnutí o vyměření poplatku, „*Poplatky za studium stanoví MU podle § 58 odst. 3 a 4 zákona*“ a odst. 2 „*Druhy poplatků, pravidla pro stanovení výše, splatnost, forma úhrady jakož i další podmínky jejich uplatňování jsou stanoveny v Příloze č. 2 s názvem Poplatky spojené se studiem, která je nedílnou součástí tohoto Statutu.*“ Dle čl. 6 odst. 1 Přílohy č. 2 Statutu Masarykovy univerzity „*Poplatek za studium je povinen platit student, který studuje v bakalářském nebo magisterském studijním programu déle než je standardní doba tohoto studia (čl. 2 odst. 1) zvětšená o jeden rok.*“ Konkrétní výši poplatku uvádí článek 9 Přílohy č. 2 Statutu Masarykovy univerzity, dle něhož: „*Výše poplatku za studium vyměřovaného studentovi, který ke dni vzniku konkrétní poplatkové povinnosti překročil standardní dobu svého studia zvětšenou o jeden rok: a) o méně než 6 měsíců, činí 18 000,- Kč za započatých šest měsíců studia; b) o více než 6 měsíců a méně než 12 měsíců, činí 24 000,- Kč za započatých šest měsíců studia; c) o více než 12 měsíců a méně než 18 měsíců, činí 30 000,- Kč za započatých šest měsíců studia; d) o 18 měsíců a více, činí 36 000,- Kč za každých započatých šest měsíců studia.*“ Čl. 10 Přílohy č. 2 Statutu Masarykovy univerzity ukládá děkanovi povinnost vyměřit studentovi poplatek do 30 dnů ode dne zjištění skutečnosti, že studentovi vznikla povinnost platit poplatek za studium, a to vždy na 6 měsíců ode dne vzniku konkrétní poplatkové povinnosti. Dle čl. 11 odst. 6 Přílohy č. 2 Statutu Masarykovy univerzity platí, že „*Rektor, i když nevyhoví odvolání studenta a rozhodnutí o vyměření poplatku za studium postupem podle odstavce 5 nezruší, může poplatek prominout, snížit nebo odložit jeho splatnost. Žádostí studenta nebo případným stanoviskem děkana přitom není vázán. Rektor při tomto rozhodování dbá na rovné zacházení a zajištění předvídatelnosti v rozhodování jakož i na to, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem vzniku poplatkové povinnosti. Přihlíží při tom k důvodům zvláštního zřetele hodným. Těmito důvody jsou zejména studijní výsledky, reprezentace školy, sociální a zdravotní situace a rodinné důvody.*“
15. Podle § 61 ZVŠ „*Uchazeč se stává studentem dnem zápisu do studia; osoba, které bylo studium přerušeno, se stává studentem dnem opětovného zápisu do studia. Osoba přestává být studentem dnem ukončení studia podle § 55 odst. 1 a § 56 odst. 1 a 2 nebo přerušení studia podle § 54.*“
16. Podle § 52 odst. 1 ZVŠ je studium členěno zejména na semestry, ročníky nebo bloky. Každý semestr, ročník nebo blok sestává z období výuky a zkoušek a z období prázdnin. Dle odst. 2 trvá akademický rok 12 kalendářních měsíců.
17. Zdejší soud má za to, že interpretace § 58 odst. 3 ZVŠ (viz odst. 11 odůvodnění tohoto rozsudku) je jednoznačná a nedává prostor k výkladu, jaký navrhuje žalobce. Pokud toto ustanovení váže uložení poplatku za delší studium na skutečnost, že student překročí standardní dobu studia v příslušném studijním programu o více než jeden rok, tedy studuje déle, je již na základě jeho gramatického výkladu nepochybné, že vyměření poplatku za delší studium je odvozeno od trvání standardní doby studia. Na počátek standardní doby studia je přitom nutno nahlížet ve smyslu § 61 ZVŠ tak, že počíná dnem zápisu do studia, tedy dnem, kdy se z dané osoby stává student, a končí dnem ukončení studia (ať už absolvováním studia nebo jinými způsoby ukončení studia), kdy osoba přestává být studentem. Dle tohoto pravidla, tedy od zápisu po ukončení, byla započítána i doba předchozích neúspěšných studií žalobce v délce 5 461 dní, kterou bylo nyní v souladu se zákonem potřeba započítat do celkové doby aktuálního studia. V projednávané věci přitom přijetím do studia vzniklo žalobci dle § 51 ZVŠ právo na zápis do tohoto studia, kterého

žalobce využil, neboť se dne 9. 7. 2018 osobně dostavil na Lékařskou fakultu MU k zápisu a do předmětného studia se zapsal. Od toho dne se tedy stal opět studentem a tím znovu došlo vzhledem k předchozím neúspěšným studiím k překročení standardní délky aktuálního studia, tedy ke vzniku poplatkové povinnosti. Vzhledem k tomu postupoval děkan zcela v souladu s předpisy a řádně splnil svou povinnost dle čl. 10 Přílohy č. 2 Statutu MU vyměřit ve lhůtě 30 dnů (tedy do 8. 8. 2018) poplatek za dalších započatých šest měsíců studia, přičemž tak učinil rozhodnutím ze dne 1. 8. 2018. Přitom jej vždy musí uložit na 6 měsíců ode dne vzniku poplatkové povinnosti. Tedy neměl jinou možnost než, jak mu ukládá tento článek, vyměřit jej na období od 9. 7. 2018 do 8. 1. 2019.

18. Lhůta, kdy má dojít k vyměření poplatku je dána jednoznačně. Nic na tom nemůže změnit ani tvrzení žalobce, že poplatková povinnost nevznikla, jelikož nebyla dosud zahájena výuka podzimního semestru. Při stanovení poplatku totiž nelze přihlížet k tomu, v jaké fázi studia se student nachází a jak intenzivně využívá služeb školy, tedy zda již začal navštěvovat výuku či nikoliv. Skutečnost, že žalobce dobrovolně sám ukončil studium ještě před zahájením výuky, prakticky tedy nevyvíjel jakoukoli studijní činnost, byla jeho volbou učiněnou dle § 56 odst. 1 písm. a) ZVŠ, a rovněž není v dané věci rozhodná. Vyměření poplatku se totiž neváže na začátek semestru či návštěvu výuky, ale jak již bylo výše uvedeno, na dobu studia. Podstatné proto je, že žalobce byl v době vzniku poplatkové povinnosti a v době vyměření poplatku studentem, poplatek se přitom stanovuje za každých započatých 6 měsíců studia. Podle znění § 52 odst. 1 ZVŠ, je rovněž i období prázdnin a též období zkoušek, v nichž neprobíhá žádná výuka, považováno za studium. Proto i tuto dobu ode dne zápisu 9. 7. 2018 je nutno považovat za dobu studia. Ani skutečnost, že žalobce studium ukončil před jeho faktickým zahájením, nemůže nic změnit na závěru, že studoval ve studijním programu a již mohl využívat práva studenta. Postup žalované tak byl zcela v souladu se zákonem a dalšími předpisy. Soud proto shrnuje, že za dobu studia ve smyslu § 58 odst. 3 ZVŠ je nutno považovat období od zápisu do studia do ukončení studia některým ze způsobů uvedených v zákoně o vysokých školách. Není přitom rozhodné, zda se student v mezidobí fakticky účastnil výuky a zda výuka probíhala. K tomu srovnej např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9. 9. 2010, č. j. 10 Ca 154/2009-59. Tato úvaha zároveň plně koresponduje se závěry Nejvyššího správního soudu, vyslovenými v jeho rozhodnutí ze dne 31. 7. 2013, č. j. 4 As 11/2013-42. Pokud by měl být přijat výklad žalobce, vedlo by to k absurdním závěrům, např. by bylo možné dovozovat, že do doby studia by nemělo být započítáváno ani období zápočtů či zkoušek, když v době přípravy na ně (zpravidla po dobu zkouškového období) se rovněž nekoná výuka a studenti se pravidelně neúčastní přednášek či seminářů. Stejně tak v období před termínem státní závěrečné zkoušky se již výuka nekoná. Do doby studia by patrně nemělo patřit ani období prázdnin, což by ovšem kolidovalo, jak již bylo uvedeno s § 52 odst. 2 ZVŠ, podle něhož akademický rok trvá 12 kalendářních měsíců. Lze proto uzavřít, že žalobcem nastíněná úvaha by byla nejen v rozporu s řadou ustanovení zákona o vysokých školách, ale byla by rovněž nefunkční, vedoucí k nespočtu nejasností a problémů. Za dobu studia je tak nepochybně nutné považovat i období prázdnin, období zápočtů, zkouškové období a dobu přípravy před konáním státních závěrečných zkoušek.
19. Zdejší soud tedy shodně s již zmíněným rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č. j. 4 As 11/2013-42 konstatuje, že vyměření poplatku za delší studium podle § 58 odst. 3 ZVŠ, je odvozeno od trvání standardní doby studia. Standardní doba studia podle § 61 téhož zákona počíná dnem zápisu do studia, kdy se z dané osoby stává student, a

končí dnem ukončení studia podle § 55 odst. 1 (absolvování studia) nebo § 56 odst. 1 a 2 (jiné způsoby ukončení studia), kdy osoba přestává být studentem. Dojde-li k přerušení studia podle § 54 citovaného zákona, pak ode dne přerušení do dne opětovného zápisu do studia osoba není studentem, a neběží tak ani standardní doba studia.

20. Závěrem krajský soud uvádí, že žalobci byl stanoven poplatek za prodlouženou dobu studia, tj. za překročení standardní doby studia, nikoliv za řádné studium. Tento poplatek byl stanoven plně v souladu s příslušnými předpisy, tj. zákonem o vysokých školách a Statutem Masarykovy univerzity. Žalobce by se do této situace nemusel ani dostat, pokud by si své studijní povinnosti plnil řádně a včas a ke studiu by využil standardní dobu studia, která je z hlediska předepsání poplatkové povinnosti navíc zvýšena o jeden kalendářní rok. Jak však vyplývá z obsahu správního spisu, v případě žalobce se jedná o studenta se značnou řadou započatých a neúspěšně ukončených studií v rozmezí let 1997 až 2018, kterému s přihlédnutím k tomu bylo již v minulosti vyměřeno několik poplatků za studium. Žalobce proto musel i v dané věci počítat se stanovením předmětného poplatku. *Nad rámec uplatněných žalobních námitek* soud podotýká, že co se týče samotné výše tohoto poplatku, je nutno připomenout, že rozhodování o jeho snížení či prominutí spadá do samosprávné působnosti vysoké školy. Jedná se tak o správní uvážení žalované, do kterého soudu nepřísluší, je-li učiněno v zákonných mezích, zasahovat. Statut Masarykovy univerzity v Příloze č. 2 v čl. 11 odst. 6 stanovuje, že je třeba dbát na rovné zacházení a zajištění předvídatelnosti v rozhodování jakož i na to, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem vzniku poplatkové povinnosti a přihlížet při tom k důvodům zvláštního zřetele hodným. Těmi jsou zejména studijní výsledky, reprezentace školy, sociální a zdravotní situace a rodinné důvody. Vzhledem ke studijním výsledkům a ke dluhu na poplatcích za studium, který ke dni rozhodování o odvolání žalobce vůči žalované dosahoval 282 798 Kč, proto nebylo napadeným rozhodnutím ze dne 6. 9. 2018 jeho požadavku o snížení poplatku vyhověno. Vzhledem k nově vzniklé okolnosti v podobě zanechání studia žalobcem ke dni 12. 9. 2018 žalovaná zohlednila nově uvedený důvod a novým rozhodnutím dne 22. 10. 2018 vyměřený poplatek snížila na 1/3 původní částky, neboť z dalších započatých 6 měsíců, na které byl poplatek vyměřen, žalobce odstudoval cca právě 1/3, a sice 2 měsíce a 3 dny. Dle soudu se žalovaná v napadených rozhodnutích držela požadavků stanovených jak zákonem, tak jejím Statutem. Přijaté řešení odpovídá okolnostem vzniku poplatkové povinnosti, i okolnostem nově vzniklým. Skutečnost, že se žalobce neúčastnil výuky tak sice nebyla stěžejní pro vznik poplatkové povinnosti, byla však následně žalovanou zohledněna v novém rozhodnutí při snížení vyměřeného poplatku.
21. Byť důvod ukončení studia není pro posouzení zákonnosti napadených rozhodnutí relevantní, považuje zdejší soud za vhodné se nad rámec nutného posouzení vyjádřit též i k tvrzení žalobce, že předmětné studium v dané věci ukončil právě z důvodu vydání rozhodnutí o vyměření poplatku. Toto tvrzení má soud za nesprávné, jelikož je v rozporu s předchozími tvrzeními žalobce uvedenými ve správním spise. Kromě sociálních a zdravotních důvodů žalobce v podání žalované uvedl i jiný důvod hodný zvláštního zřetele pro snížení vyměřeného poplatku, a sice že ke dni 12. 9. 2018 zanechal studia prezenčního oboru Radiologický asistent. Důvodem zanechání tohoto studia, ovšem nebyl vyměřený poplatek, ale jak sám sdělil, bylo jím přijetí na Všeobecné lékařství, což si více přál, a nezbyl by mu čas na obě studia. Oproti tomu však své dřívější podání v dané věci a žádost

o snížení poplatku odůvodňoval tím, že předchozí obory, které studoval, pro něj nebyly vhodné vzhledem k jeho postižení.

V. Závěr a náklady řízení

22. Krajský soud na základě výše uvedených skutečností a úvah neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
23. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, však žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. listopadu 2020

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu